

quecumque physica, vel moralis. Vide verb. Officium divinum, art. 5, num. 4.

Qui inculpabiliter caret breviario, a qua parte divini officii recitanda excusetur, num. 2 et 3.

Cæcus a qua parte excusetur, et quid si sit beneficiatus, num. 4 ad 8.

Quid de illo qui inculpabiliter caret breviario, num. 9 et 10.

Infirmitas gravis vel levius quando excusetur; et quid in dubio an sit gravis, vel levius, num. 11 ad 15.

Vide not. ad n. 15 auctor.

Quid de regularibus infirmis, valetudinariis, senibus, et nescientibus se determinare an possint, vel non, officium recitare, num. 16.

Alia de infirmis, num. 17 ad 21.

Occupatio gravis repentina quando excusetur, n. 22.

Charitas propria, vel proximi quando excusetur, num. 23 et 24.

Concionator quando excusetur vel non, num. 25, 26 et 27.

Metus gravis excusat a recitatione divini officii, num. 28.

Corrigitur auctor in iis quæ habet, a num. 24 ad 28.

Dispensatio excusat a recitatione divini officii; assignantur qui dispensare possint, vel non, num. 29 ad 36.

Auctor explicatur in not.

Falsum est quod dicit auctor, num. 32, episcopum ex consuetudine jam ubique recepta ab officio persolvendo dispensare subditos posse, ac multo magis falsum est, posse id vicarios generales, vel regulare superiores, in not.

Beneficiarius si privetur fructibus beneficij, an excusetur, num. 37.

Impeditus recitare officium statutis horis tenetur illum anticipare, vel postea suppleri, num. 38, 39 et 40.

Alia ad rem et de causis excusantibus a recitatione publica in choro, num. 41 ad 44, et verb. Canonicus, art. 5, num. 53, et verb. Distributiones ver tot.

Recitantes in fine horarum orationem *Sacrosanctæ* quid consequantur. Vide verb. Indulgentia, art. 6, n. 41.

OFFICIUM DEFUNCTORUM (V, 1521).

Officium defunctorum quo die sit celebrandum, et quid si eodem die occurrat festum duplex minus. Vide verb. Officium Defunctorum, num. 1, 2, 3.

Officium defunctorum in die Commemorationis eorumdem quando sit recitandum, n. 4, et verb. Litanie.

Dictum officium, et Missa præsente cadavere quibus diebus cantari possit, vel non, num. 5 et 6.

Anniversaria, et Missæ de Requiem relictæ ex dispositione testatorum quando cantari possint, num. 7.

Cum primum habita fuerit notitia circa obitum aliecius religiosi ordinis, vel provinciæ, quo festo cantari possit Missa, et officium pro eodem, n. 8.

Officium anniversarium, septenarium, vel tricenarium defunctorum post obitum quid si cadat in die Dominicæ, num. 9.

Officium defunctorum ad consequendas indulgencias in constitutione sancti Pii V concessas quo die celebrari debeat, num. 10.

Ad officium defunctorum qui teneantur, vel non, num. 11 ad 15.

Plura ad rem afferuntur saeræ Rituum congregacionis decreta, num. 16 ad 34.

OFFICIUM.

Officium quid sit. Vide verb. Beneficium, art. 1, n. 28.

OLEUM.

Oleum infirmorum ubi, et quomodo asservari de-

heat. Vide verb. Extrema unctione, num. 10 ad 49.

OMEN.

Omen quid sit. Vide verb. Supersticio, num. 30.

ONIROMANTIA.

Oniromantia quid sit. Vide num. 25.

OPINIO

Vide verb. Conscientia, num. 68 ad 114.

OPINIO PROBABLIS (V, 1525).

Decreta edita circa propositiones probabilismum spectantes referuntur. Vide verb. Opinio probabilis, per tot.

OPTICA

Optica quid. Vide verb. Mundus, num. 202, 208, 210.

ORACULA VIVÆ VOCIS (V, 1525).

Oracula vivæ vocis quid sint. Vide verb. Oracula vivæ vocis, num. 4.

Oracula vivæ vocis alia sunt authentica, et alia non, et que sint ultrae, et quomodo inter se secernantur, num. 2 et 3.

Gratiæ et privilegia vivæ vocis oracula concessa quoad substantiam pro foro interno cujus sint valoris, num. 4.

Ad essentiam et substantiam privilegii an requiratur scriptura, num. 5.

Ut oracula vivæ vocis practicari possint etiam pro foro externo, quid requiratur, num. 6.

Privilégia et indulta vivæ vocis oracula concessa, quæ nunc valeant, vel non, et quæ fuerint revocata et quæ excepta. Et afferuntur ad rem variae summorum pontificum constitutiones, num. 7 ad 20.

Oracula vivæ vocis nullius sunt roboris, quæ revocationem precedunt; et quæ subsequuntur valent ad summum pro foro interno, nisi authenticæ prodierint, num. 21 ad 34.

ORACULUM.

Oraculum superstitionis. Vide verb. Supersticio, num. 32.

ORATIO (V, 1565).

Orationis nomen tripliciter sumitur, et explicatur. Vide verb. Oratio, num. 1 et 2.

Oratio specialiter sumpta definitur, num. 3.

Oratio dividitur in mentalem et vocalem, et quæ sit ultrae, num. 4.

Oratio vocalis debet necessario habere adjunctam mentalem, num. 5.

Oratio vocalis dividitur in privatam et publicam, et ultrae explicatur, num. 6.

Oratio quomodo sit necessaria adultis usum rationis habentibus, num. 7 et 8.

Assignantur variæ casus, in quibus homo tenetur orare, num. 9 et 10.

Assignantur quatuor alii casus, in quibus adesse potest obligatio orandi respectu aliquarum personarum particularium, num. 11.

Oratio pro quibus fieri possit, vel non, n. 12 ad 15.

Animæ in purgatorio orant pro nobis, et pro se ipsis, num. 16 et 17.

Angeli et sancti in cœlo orant pro nobis, num. 18 et 19.

Homines sancti et justi in hoc mundo, an recte invocari possint, num. 20 et 21.

Christus est mediator, in not.

Oratio ex Christi promissione quando et qualem habeat impetrandi, num. 22 ad 29.

Oratio quotidiana delet peccata venialia, num. 30.

Affertur brevis additio facta a Clemente XII instructioni pro expositione sanctissimi Sacramenti occasione orationis quadraginta Horarum editæ a

INDEX GENERALIS.

Clemente XI et a nobis allate sub verb. Eucharistia in fine, num. 31.

Refertur novissima concessio specialium indulgentiarum a fel. rec. Benedicto XIV, tam docentibus et addiscientibus, quam peragentibus orationem mentalem, num. 33.

Assignatur modus brevibus versiculis comprehensus concludendi omnes orationes, seu collectas, num. 36.

Oratio in communi suadetur, laudatur, et confirmatur indulgentiis quæ referuntur in bulla Benedicti XIV, num. 34.

Peccatorum orantium tria sunt genera, quæ indicantur, num. 36.

In Oratione A cunctis nomina sancti Michaelis, et sancti Joannis Baptiste præponenda sunt apostolis. Vide verb. Missa, art. 12, num. 64.

Non est omittenda una ex assignatis orationibus in missali, velut A cunctis, ut ejusdem loco dicatur aliqua oratio imperata ab episcopo, veluti, Deus regnum. Vide num. 76.

Quando dicitur oratio A cunctis, vel Ecclesie, non est dicenda oratio contra paganos, num. 77.

ORATORIUM (V, 1578).

Oratorium generice captum quid sit. Vide verb. Oratorium, num. 1.

Oratorium pro missis celebrandis aliud est publicum, et aliud privatum; et utrumque quale sit, et esse debeat, num. 2, 3 et 4.

Potissima differentia oratorium publicum inter et privatum describitur, et plura ad rem facientia traduntur, n. 101 ad 109.

Affertur decretum Clementis XI, de celebratione in oratoriis privatis, num. 5.

Affertur formula indulti pro oratorio privato, num. 6.

Affertur clausula, quæ solet poni pro infirmo etiam nobili, num. 7.

Quadruplicis speciei solent oratoria privata credi, et assignantur, n. 8.

Afferuntur, et expenduntur singulæ clausulae communiter poni solitæ in formula indulti pro oratorio privato, num. 9 ad 62.

An celebretur et minister satisfaciat præcepto audiendi Missam in oratorio privato, num. 63 et 64.

In oratorio privato an possint celebrari tres Missæ in die Nativitatis Domini, n. 65.

Habens bullam Cruciatæ non satisfacit præcepto audiendi Missam in oratorio privato, n. 66.

Oratoria, quæ sunt in aulis publicis palatii civitatis an sint privata, vel publica, n. 67.

Audiendo Missam in oratoriis privatis episcoporum et cardinalium, et in capillis carcerum publicorum, an satisfieri possit præcepto, n. 68 ad 71.

Regulares an possint absque indulto habere oratoria privata in suis convenientibus, et an eorum privilegi censeantur quod hæc revocata, et an satisfieri possit præcepto, audiendo Missam in ipsis, ab omnibus fidelibus, num. 72 ad 77.

An regulares possint habere oratoria privata etiam extra conventus, n. 78.

Ut regularium privata oratoria legitime erigantur, quid requiratur, num. 79.

Regulares nequeunt erigere altare portatile in domo privata consanguineorum, et ibi celebrare pro ministrando viatico regulari ibi existenti graviter infirmo, n. 80.

Oratorium privatum cum beneficio in domo privata an permitti possit, num. 81.

Quoad oratoria privata attendenda est novissima dispositio Benedicti XIV, quæ affertur, num. 82.

Oratorium-publicum quomodo reduci possit ad privatum, num. 83.

Oratoria privata non solent facile concedi in dominibus mulierum in communis viventium, n. 84.

Oratorium esse publicum probatur ex multis, et adducuntur ad id plures resolutiones sacr. congregationis, num. 85 ad 91.

Supra, et subtus oratorium, quæ loca, et ad quem usum esse possint, n. 92.

Oratorium ad quem effectum permittatur in collegiis, n. 93.

Constitutio Benedicti XIV de oratoriis, num. 94.

Oratorium domesticum conceditur a Benedicto XIV, advocatis consistorialibus et militibus sancti Januarii, n. 95 et 96.

Nun in Oratorio privato valeat sacramentum pœnitentiae et Eucharistie ministrari, n. 97 et seqq.

ORDO, ORDINARE (V, 1625).

Ordo duplice sumitur, et quomodo. Vide verb. Ordo, art. 4, num. 1.

Ordo quid sit, num. 2.

Ordines quod sint, assignantur, tam secundum theologos, quam secundum canonistas, n. 3 ad 7.

Prima tonsura an sit ordo, necne, n. 8 ad 15.

Episcopatus an sit ordo distinctus a presbyteratu, n. 16, 17 et 18.

Id autem certum est, in not.

Singuli ordines constituant unum sacramentum; ita et characteres unum duntaxat constituant characterem totalem ordinis, sic, n. 19, 20 et 21.

Prima tonsura juxta theologos et canonistas designatur; ejusque materia, forma ac institutio assignantur, n. 22 ad 27.

Ostiarii quid sit, quæ ejus materia, forma ac institutio, n. 28, 29 et 30.

Lectoratus quid sit, quæ ejus materia et forma, et quando fuerit institutus, n. 31, 32 et 33.

Exorcistatus quid sit, quæ ejus materia et forma, et quando fuerit institutus, n. 34, 35 et 36.

Acolythus quid sit, quæ ejus materia et forma, et quando fuerit institutus, n. 37, 38 et 39.

Duo ordines sacri nequeunt eodem die conferri, num. 16.

Subdiaconatus et ordines minores an conferri possint eodem die; et an possit episcopus private conferre ordines minores die praecedenti sabbatum Quatuor Temporum, et die sabbati subdiaconatum. Vide verb. Ordo, art. 2, num. 17 ad 20.

Quoad interstet temporum ad ordinationem requisita. Vide verb. Interstitia.

Ordinum majorum, vel minorum collationes in quo loco fieri possint ac debeant, num. 22 et 25.

Ad valide recipiendos ordines requiritur quod ordinandi sint masculi, num. 24, 25 et 26.

Munus diaconissarum adversus auctoris sententiam exponitur in not. ad num. 26.

Hermaphroditus an sit capax recipiendi ordines. Vide verb. Hermaphroditus, num. 11.

Ad valide recipiendos ordines requiritur quod ordinandi sint baptizati, et ad id assertur notabilis casus: et in adultis requiritur debita intentio, num. 28 et 29.

Ad licite recipiendos ordines requiritur quod ordinandi sint in statu gratiae, quod sint confirmati, quod gradatim suscipiant, quod non sint irregulares, num. 30 ad 33.

Si furiosus, aut infans, vel dormiens hominem occidat, non fit irregularis, num. 34.

An infans ante septennium completum habens plenum usum rationis, si occidat hominem, fiat irregularis, et quid in dubio au dictus infans haberit sufficientem usum rationis ad peccandum mortaliter, num. 35 ad 40.

Ob homicidium causale quando incurritur, vel non irregularitas, num. 41 ad 54.

Ab irregularitate ob homicidium causale sive occultum, sive publicum, et ab irregularitate orta ex aliis defectibus quis possit dispensare, vel non, num. 55 ad 68.

Ad licite suscipiendos ordines requiritur quod ordinandi nulla censura sint ligati, et quod sint in aetate canonica constituti, num. 69 et 70.

Infantes illicite, sed valide ordinantur etiam ad presbyteratum, num. 71 ad 73.

Assignatur actas requisita pro singulis ordinibus, num. 74 ad 80.

Ad licite ordines suscipiendos requiritur quod ordinandi scientia sufficienti sint instructi, et quod ordinantur a suis propriis episcopis, vel ab aliis de horum licentia; et quod ordinandi in sacris habeant legitimum titulum sustentationis, num. 81 et 82.

Ut quis licite ordinetur ad titulum beneficij, quid requiratur, num. 83 ad 89.

Ad titulum patrimonii, ut quis licite ordinari possit, quid requiratur, et clericus sic ordinatus quid possit de patrimonio disponere, vel non, num. 90 ad 99.

Ordinibus sacris initiari non potest, qui bonis cessit, num. 100.

Ad titulum paupertatis, seu professionis religiosae quid requiratur, ut quis licite ordinetur; et quid in casu de patribus Societatis Jesu, num. 101 ad 105.

In calculandis redditibus beneficij pro titulo ordinandi an sint detrahenda onera missarum eidem beneficio adjecta, et an detrahenda sint distributiones quotidiane, si beneficium sit residentialle, num. 106 ad 110.

Sed vide ad num. 106 et seqq. auct., num. 154 et seqq.

Aliqua advertenda referuntur circa preces, vel Missas, quae in ordinatione ab episcopo injunguntur, num. 112 ad 115.

Regulares non tenent ratisicare suam professionem coram episcopis ante suspicionem ordinis subdiaconatus. Vide verb. Professio regularis, num. 108.

Alia ad rem. Vide num. 116 ad 157.

QUOD EA QUAE CONCERNUNT FACULTATEM PRÆLATORUM ORDINANDI SUOS, VEL ALIENOS SUBDITOS, ET CONCEDENDI LITTERAS DIMISSORIAS.

Episcopi possunt subditos ordinare quod omnes ordinandi. Vide verb. Ordo, art. 5, num. 1.

Abbas quicunque quos ordines, et quibus ordinandi conferre possint, vel non, num. 2 ad 8.

Opinio auctoris, num. 2, quod abbas possit conferre subditis suis ordines minores, tametsi non sit benedictus, haud potest indistincte recipi, et ea in tribus tantum easibus locum habet, qui recensentur, num. 103 ad 105.

Quando judicari possit, quod abbas non benedictus facultatem habeat conferendi subditis suis minores ordines, num. 106.

Cardinales presbyteri an, et quos ordines conferre possint in suis titulis, num. 9, et num. 107.

Subditus episcopi quod ordinis recipiendos potest quis fieri quatuor modis, et assignatur, et ad rem datur ad litteram constitutio Innocentii XII, num. 10 et 11, et num. 100.

Ut quis ordinari possit ab alieno episcopo ratione beneficii in eius dioecesi obtenti, quid requiratur, num. 12 ad 15.

Ut quis fiat subditus episcopi, et ab ipso ordinari possit ratione originis, quid requiratur, num. 16 ad 21.

Ut quis fiat subditus episcopi, et ab ipso ordinari possit ratiocine domicilii, quid requiratur, num. 22 ad 28.

Ut quis fiat subditus episcopi, et ab eo ordinari possit ratione familiaritatis, seu commensalitatis, quid requiratur, num. 30, 31 et 32.

Episcopi titulares non possunt suos trieniales familiares ordinare sine consensu proprii episcopi, et quid si tales ordinant, num. 33, 34 et 35.

Litteras dimissorias pro ordinibus recipiendis ab alieno episcopo ultra Romanum pontificem, concedere possunt episcopi subditis sua dioecesis, cardinales suis familiaribus trienalibus, et quid sit in ipsis servandum iunxit, num. 36, 37 et 38.

Vicarius generalis episcopi an, et quando possit dimissorias concedere, num. 39.

Vicarius capitularis sede vacante quibus, et intra quod tempus possit dimissorias concedere, num. 40 ad 45.

Aretatus ratione beneficii recepti, vel recipiendi ad finem obtinendi dimissorias a vicario capitulari infra annum a die vacationis sedis, quis dicatur, num. 46 et 47.

Vicarius capitularis an possit concedere dimissorias infra annum pro recipienda prima tonsura, num. 48.

Vicarius capitularis concedens infra annum dimissorias non arctatis, in quas censuras incurrat, num. 49 ad 51.

Abbas, aliqui exempli nequeunt suis subditis secularibus litteras dimissorias concedere; nec etiam ipse episcopus tanquam abbas, nec alius prælatus loci eas concedere potest subditis secularibus nullius dioecesis, num. 52 et 53.

Ordinarii an possint dimissorias dirigere abbatis regularibus, num. 54.

Pralati regulares possunt litteras dimissorias suis subditis regularibus ad ordinis suscipiendos concedere. Et episcopo dioecesano ordinacionem non tenente an possint eas dirigere ad alienum, et afferruntur ad id varia decreta; nunc tamen observanda est novissima dispositio Benedicti XIV, quae ponitur in fine hujus tom. VI, num. 55 ad 64.

Quid si superiores regulares ex industria, et per fraudem transferunt subditos de una dioecesi ad aliam ut facilius ordinentur, num. 65.

Per quantum tempus regulares ordinandi comorare debeant in conventu dioecesis episcopi ordinantis ad hoc ut dici possint de familia ipsius conventus, num. 66.

Regulares a dioecesano in examine reprobati, an mitti possint ad alios episcopos pro ordinibus suscipiendis. Vide verb. Ordo, art. 5, num. 67.

Superiores regulares an possint dimissorias concedere suis novitiis, num. 68.

Regulares habentes speciale privilegium post concilium Tridentinum possunt a quolibet episcopo ordinis suscipere. Et qui tali privilegio gaudent vel non, num. 69 ad 72.

Ad rem assignatur indulsum, quod habent Patres congregationis oratorii Urbis, et Neapolis, num. 70.

Nuntii apostolici quibus conferre possint ordines, num. 77.

Graeci et Albanenses Graeco ritu viventes, et comorantes in Italia, quomodo promovendi sint ad ordinis, num. 78.

Ultramontani an possint ordinari ab episcopis Italie, num. 79 ad 81.

Comorantes in urbe per quatuor menses non possunt ordinari extra urbem cum litteris dimissoriis proprii ordinarii, num. 82.

Subdi sex episcopatum cardinalium prope urbem, in quibus non sunt suffraganei, a quo ordinari debeat, num. 83.

Confirmatur quod subdit auctor post num. 8 quod vicarius urbis conferre debet ordinis subditis sex episcopatum suburbicariorum, in quibus non sunt episcopi suffraganei, si proprius cardinalis episcopus non accedit ad suam dioecesim, ibique habeat ordinationem, num. 108 et 109.

Metropolitani, patriarchae et nuntii nequeunt subditis ordinarii conferre ordines, num. 84.

Papa potest ordinare quoscunque sine dimissoriis suorum ordinarii, neque ab ipso ordinatos possint quid superiores ordinis promovere sine ipsius licentia, num. 85 et 86.

Ad obtinendum beneficium in aliena dioecesi an requirantur litteræ testimoniales proprii episcopi, num. 87 ad 95.

Ubi late de litteris testimonialibus, et de earum differentia a litteris dimissorialibus.

Canonicus coadjutor cum futura successione et assignata congrua est eo ipso subditus ordinarii beneficii ad effectum suscipiendi ordines absque alia dimissoria episcopi sua originis, num. 96.

Regulares ad ordinis promovendi an teneantur exhibere ordinario fidem sui baptismi, num. 97.

In ordinibus suscipiendis an possit fieri variatio de uno episcopo ad alium, num. 98.

ORDO QUOD EA QUAE CONCERNUNT CULPAM, ET POENAM MALE ORDINANTUM, ET ORDINATORUM.

Ordines absque speciali dispensatione illicite, sed valide conferuntur et suscipiuntur extra tempora, vel ante legitimam aetatem, vel absque litteris dimissoriis. Vide verb. Luxuria, num. 72 ad 89, et verb. Sponsi, n. 7.

Osculantis seminam invitam et moniam pœna, que sit. Vide verb. Poena, art. 2, n. 168 ad 172.

cum falsis, aut alieni episcopi dimissoriis, cui sit reservata, num. 24 ad 27.

Irregularitas incursa propter administrationem in ordinibus sic male susceptis, quo tolli possit, vel non, num. 28.

Quid si episcopus scienter ordinet aliquem ad sacros ordines sine titulo sustentationis, aut talis clericus sic ordinetur a pluribus episcopis, aut ab episcopo alieno habente generalem licentiam, episcopi dioecesani; et quando ipsis episcopis incumbat obligatio præstundi alimenta dicto clericu sic ordinato, num. 29 ad 35.

Quid si episcopus ordinet aliquem sine titulo, sub pacto, quod postea sie ordinatus non possit ab ipso alimenta petere, num. 36.

Quid si episcopus religiosum nondum professum, aut nonnisi ad certum tempus, promoveat ad sacros ordines sub praetextu religionis, et absque titulo beneficii, vel patrimonii, num. 37 et 38.

Promoti ad sacros ordines cum falsis titulis, quibus pœnis subjacent, num. 39.

Sed vide ad hanc rem sapienter ac doce addita, num. 57 ad 61.

Episcopus ordinans aliquem eodem die ad duos sacros ordines, quas censuras incurrat; et sic ordinatus an sit a dictis ordinibus suspensus, num. 40 et 41.

Quid si episcopus conferat sacros ordines absque missæ celebratione; et an missæ celebratio sit de substantia ordinationis, num. 42 ad 45.

Ordinans et ordinatis, non exspectatis temporum interstitiis, qua pœna puniri possint, num. 46.

Vide alia quod ordinationem Graecorum, delectum clericorum, ordinatos in infantili aetate et imputabili, et ordinatos per saltum, num. 47 ad 49.

Item quod eos, qui non presbyteri Missam celebrent, et confessiones audiunt, de ordinationibus regularium et privilegiis recipiendi ordines a quocunque antistite et extra tempora, et cetera, num. 50 ad 56.

Alia ad rem. Vide verb. Interstitia.

ORDO PROUT EST IMPEDIMENTUM MATRIMONII.

Vide verb. Matrimonium quod impedimenta, art. 2, num. 1 ad 7.

ORGANA.

Organa quando habere possint fratres Minoris reformati. Vide verb. Paramenta, num. 57.

ORIENS.

Oriens ubi. Vide verb. Mundus, num. 88.

OSCULA.

Oscula, quando sint peccaminosa, vel non. Vide verb. Luxuria, num. 72 ad 89, et verb. Sponsi, n. 7.

Osculantis seminam invitam et moniam pœna, que sit. Vide verb. Poena, art. 2, n. 168 ad 172.

OSTIARIATUS.

Vide verb. Ordo, art. 1, n. 3 et 28.

P

PABULATIO (V, 1753).

Pabulatio in alienis pasuis quando sit lieita, vel non. Vide verb. Bellum, art. 3, num. 27, et verb. Pausa, per tot.

PACTUM (V, 1756).

PACTUM QUOD EA QUAE CONCERNUNT NATURAM, DIVISIONEM ET EFFECTUM PACTORUM.

Pactum unde dictum, et quid sit. Vide verb. Pactum, art. 1, n. 4 et 2.